

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel, 16. huhtikuu 2010
SEC(2010) 428 final

Komission yksiköiden valmisteluasiakirja

Yhteenveto yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista koskevasta kuulemisesta

Epävirallinen käännös

SISÄLLYSLUETTELO

Komission yksiköiden valmisteluasiakirja Yhteenveto yhteisen kalastuspolitiikan uudistamista koskevasta kuulemisesta	1
1. Johdanto	3
2. Kalastuspolitiikan viiden rakenteellisen puutteen korjaaminen.....	4
2.1. Laivaston ylikapasiteettiin liittyvän syvään juurtuneen ongelman käsittely.....	4
2.2. Poliittiset tavoitteet etusijalle	5
2.3. Pitkän aikavälin peruseriaatteiden painottaminen päätöksenteossa.....	5
2.4. Alan toimijoiden rohkaiseminen ottamaan lisää vastuuta YKP:n täytäntöönpanosta .	7
2.5. Sääntöjen noudattamisen kulttuurin kehittäminen	8
3. EU:n kalastuksenhoidon parantaminen entisestään	8
3.1. Eriytetty kalastusjärjestelmä pienimuotoisen rannikkokalastuksen suojelemiseksi? ..	8
3.2. Kalastuselinkeinon hyödyntäminen mahdollisimman tehokkaasti	9
3.3. Suhteellinen vakaus ja mahdollisuus rannikkokalastukseen.....	10
3.4. Kauppa ja markkinat – pyydyksestä kuluttajalle	11
3.5. Yhteisen kalastuspolitiikan ottaminen osaksi laajempaa meripolitiikkaa.....	12
3.6. Tietopohja politiikalle	13
3.7. Rakennepolitiikka ja julkinen rahoitustuki	13
3.8. Ulkoinen ulottuvuus	14
3.9. Vesiviljely	15
4. Muut asiakysymykset.....	16
5. Kansalaisten vastaukset.....	16
6. Seuraavat vaiheet	17

1. JOHDANTO

Yhteinen kalastuspolitiikka (YKP¹) tarkistettiin vuonna 2002. Uusi perussäädös² astui voimaan 1. tammikuuta 2003 ja se sisältää säännöksen, jonka mukaan Euroopan komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säilyttämistä ja kalastuskapasiteettia koskevien lukujen osalta vuoden 2012 loppuun mennessä. Komissio aloitti tarkistustyön julkaisemalla vihreän kirjan³, jota seurasi kuulemisprosessi, jonka kirjalliset vastaukset oli toimitettava 31. joulukuuta 2009 mennessä.

Kuulemisprosessin aikana vastaanotettiin yhteensä 382 vastausta (sekä massapostituksena 1 329 samankaltaista vastausta). Vastaukset ovat nähtävissä Internet-sivustossa⁴ ja luettelo vastauksista on liitteessä 1.

Vihreän kirjan valmisteluvaiheessa ja kuulemisprosessin aikana järjestettiin kokouksia sidosryhmien, rannikkojäsenvaltioiden hallintoviranomaisten sekä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa. Luettelo kokouksista, joihin Euroopan komissio osallistui, on liitteessä 2.

Tässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa luodaan katsaus kuulemisprosessin aikana saatuihin vastauksiin, mutta ei tehdä johtopäätöksiä vaihtoehtoista, jotka vaativat lisätarkastelua vaikutustenarvioinnissa. Yhteenvedossa otetaan huomioon vihreää kirjaa koskeva päätöslauselma, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi 25. helmikuuta 2010 pidetyssä istunnossa. Yhteenvedo on järjestetty vihreän kirjan lukujen mukaisesti.

Taulukko 1 – Vastausten jakauma

Tyyppi	Määrä	Vastaaja
Suuri yleisö	114 + 1 329 samankaltaista s-postiviestiä	Useat eri kansalaisryhmät.
Alan/eturyhmien sidosryhmäorganisaatiot	117	Pääasiassa kalastajayhdistykset, kuten vapaa-ajan kalastajien järjestöt, jalostajajärjestöt, vähittäismyyjät ja matkailualan toimijat.
Kansalaisyhteiskunnan järjestöt	63	Pääasiassa ympäristöalan kansalaisjärjestöt sekä eläintensuojelu-, kuluttaja- ja kehitys yhteistyöjärjestöt.
Akateemiset yhteisöt	16	Yliopistolliset laitokset, kansalliset tutkimuslaitokset, tutkijaverkostot ja tutkimusorganisaatiot.

¹ Liite 3 sisältää luettelon lyhenteistä.

² NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa.

³ Vihreä kirja yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta (KOM(2009) 163 lopullinen, 22. huhtikuuta 2009).

⁴ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Jäsenvaltioiden hallintoviranomaiset/virastot	30	Ministeriöt, valtion virastot ja kansanedustuslaitokset.
Alue- tai paikallishallinto	35	Pääasiassa kalastuksesta riippuvaiset rannikkoalueet ja -kunnat ja Yhdistyneen kuningaskunnan alueelliset kalastuksenhoidosta vastaavat elimet.
Muut laitokset ja EY:n neuvoo-antavat elimet	8	Euroopan parlamentti, alueiden komitea, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, neuvoo-antavat kalatalous- ja vesiviljelykomiteat, alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat, Euroopan parlamentin yksittäiset jäsenet ja hallitustenväliset elimet.
Kolmannet maat	11	Pohjoismaiden neuvosto, Norja (hallitus ja useat organisaatiot), Islanti, Uusi-Seelanti ja AKT-ryhmä.
	394 (+ 1 329)	

2. KALASTUSPOLITIIKAN VIIDEN RAKENTEELLISEN PUUTTEEN KORJAAMINEN

2.1. Laivaston ylikapasiteettiin liittyvän syvään juurtuneen ongelman käsittely

Vastaukset tukevat laajasti käsitystä, että EU:n kalastuskapasiteetti on suurempi kuin resurssit sallisivat. Vastauksissa vastustetaan kuitenkin yleistämistä ja todetaan, että erilaisista tilanteista on laadittava yksityiskohtainen arvio laivasto- tai kalastuskohtaisesti. Monet tahot, mukaan luettuina jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti, vaativat tällaista teknistä ja ympäristöllistä arviota, ja kalastusala painottaa myös taloudellista ja sosiaalista ulottuvuutta. Euroopan parlamentti viittaa (etenkin pienimuotoisiin) kalastuslaivastoihin, joita on uudistettava tai jotka on korvattava (turvallisuuden vuoksi tai ympäristövaikutusten vähentämiseksi) kalastuskapasiteettia lisäämättä.

Muutamat jäsenvaltiot ja sidosryhmät kannattavat nykyisen kalastuskapasiteetin hallintaan keskittyvän lähestymistavan soveltamisen jatkamista. Jotkin kansalaisjärjestöt ehdottavat pakollista kalastuslaivastokapasiteetin vähentämistä. Jotkin yhdistävät kapasiteetin vähentämisen kalastuksenhoitosuunnitelmiin. Syrjäisimpien alueiden paikallisviranomaiset vaativat (jäsenvaltioidensa tuella) kalastuslaivastonsa kohdalla erillistä kapasiteetin hallintaa.

Käytöstäpoistamistoimet korvaava julkisrahoitteinen kertaluontoinen romutustuki ei saa kovin paljon kannatusta, vaikka suurin osa vastaajista, kuten Euroopan parlamenttikin, pitää tukea tietyin edellytyksin hyödyllisenä. Jotkin jäsenvaltiot kyseenalaistavat pysyvien tuettujen romutusjärjestelmien tehokkuuden.

Suurin osa jäsenvaltioista ja sidosryhmistä katsoo kalastusoikeusperustaisen hallinnoinnin olevan hyödyllinen väline ylikapasiteetin torjunnassa, mutta suhtautuu varauksellisemmin yksilöllisiin siirrettäviin oikeuksiin, joita muutamat vastustavat voimakkaastikin. Useimpien jäsenvaltioiden mielestä jäsenvaltion pitää voida päättää kalastusoikeusperustaisesta hallinnoinnista itse.

Useissa vastauksissa tuodaan esiin riski oikeuksien keskittymisestä yksilöllisiin siirrettäviin oikeuksiin ja vaaditaan, että tätä on vältettävä. Muutamissa vastauksissa suhteellista vakautta pidetään parempana vaihtoehtona kuin yksilöllisiä siirrettäviä oikeuksia EU:n tasolla. Valtaosa vastaajista katsoo, etteivät yksilölliset siirrettävät oikeudet sovi pienimuotoiseen kalastukseen.

2.2. Poliittiset tavoitteet etusijalle

Yleisesti on hyväksytty, että ekologinen kestävyys luo pohjan elinkelpoiselle kalastusalalle, jonka ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteet eivät ole pitkällä aikavälillä ristiriidassa keskenään. Joidenkin mielestä keskustelu yksityistämisestä on vain väliaikaista ja merkityksellistä kestävään kalastukseen siirtymistä koskevien päätösten kannalta.

Muun muassa Euroopan parlamentti vastustaa tavoitteiden asettamista etusijalle etukäteen. Suurin osa pyyntialasta (ja jotkin paikallisviranomaiset) vaatii kolmen pilarin tasapainottamista, jolloin työpaikkojen luominen on itsessään tavoite, minkä lisäksi ammattiyhdistykset korostavat sosiaalisia näkökohtia. Jäsenvaltioiden mielipiteet vaihtelevat, ja avainasemaan asetetaan milloin ekologinen kestävyys, milloin kolmen pilarin tasapainottaminen. Toisissa jäsenvaltioissa kalastuksella on tärkeä tehtävä elintarvikkeiden tarjonnassa ja elintarviketurvallisuudessa (uusi tavoite), toisissa kalastus toimii rannikkokuntien työllistäjänä. Ympäristöalan kansalaisjärjestöjen mielestä politiikan tavoitteena on ekologinen kestävyys, ja järjestöt liittävät YKP:n osaksi laajempaa meripolitiikkaa ja meriympäristöpolitiikan puitteita koskevaa direktiiviä (meristrategiadirektiivi 2008/56/EY). Kauppiaat, vähittäiskauppiaat ja jotkin jalostusteollisuuden toimijat asettavat etusijalle ekologisen kestävyuden.

Yleisesti ollaan sitä mieltä, että tavoitteeksi on asetettava *kestävä enimmäistuotanto* (esimerkiksi Euroopan komission tiedonanto KOM(2006) 360 kestävä kehityksen huippukokouksessa). Euroopan parlamentti ja pyyntiala pyrkivät yleisesti löytämään joustavan täytäntöönpanoaikataulun etenkin sekakalastuksessa ja asettamaan kestävä enimmäistuotannon ennemminkin suunnaksi, eikä erityiseksi tavoitteeksi, ja ovat sitä mieltä, että kestävyuden pitäisi käsittää myös sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat. Ympäristöalan kansalaisjärjestöt ovat toisaalta huolissaan, ettei kestävä enimmäistuotanto ole kaikissa tapauksissa ennalta varautumista, ja väittävät, että kalastuksen laajemmat vaikutukset ekosysteemiin ovat osa kestävä enimmäistuotannon kestävyyttä.

Useissa vastauksissa vaaditaan, että saaliin poisheittämisen minimoiminen tai lopettaminen asetetaan ekologisen kestävyuden merkittäväksi tavoitteeksi, vaikkakin joissain vastauksissa poisheittämistä pidetään sekakalastuksen ominaispiirteenä.

2.3. Pitkän aikavälin peruseriaatteiden painottaminen päätöksenteossa

Vastauksissa kannatetaan yleisesti päätöksentekoa, jossa poliitikot (neuvosto ja Euroopan parlamentti) hyväksyvät kattavat periaatteet ja poliittiset tavoitteet (näistä on käytetty eri nimiä vastauksesta toiseen). Päätöksenteossa pitäisi omaksua pitkän aikavälin näkökulma ekosysteemiperustaiseen lähestymistapaan, jossa Euroopan komissio ja/tai alueellinen taso seuraa politiikan kehitystä ja päätöksentekoa

valvonta- ja tilintarkastusmekanismien avulla. Vastauksissa todetaan usein, että lyhyen aikavälin tavoitteet, ylhäältä alaspäin suuntautuva toimintamalli ja mikrotason hallinnointi pitäisi lopettaa ja että yksityiskohtaiset neuvottelut pitäisi siirtää pois neuvostolta. Jotkut kehottavat neuvostoa pitämään mielessä, että tieteelliset lausunnot ovat sitovia suurimpia sallittuja saaliita koskevassa päätöksenteossa.

Monet vastaajat, etenkin kansalaisjärjestöt ja muutamat jäsenvaltiot, tukevat toimivallan/täytäntöönpanovallan siirtämistä Euroopan komissiolle tietyillä aloilla (esimerkiksi teknisten toimenpiteiden yhteydessä). Useat uskovat myös, että Euroopan komission pitäisi hyväksyä alueellisesti kehitetyt pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat. Jotta komissiolle ei annettaisi kuitenkaan täysin "vapaita käsiä", useat vastaajat ehdottavat sääntelykomiteamenettelyä tai alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien tai alan toimijoiden osallistumista. Osa vastanneista (etenkin jotkin paikallisviranomaiset) vastustavat toimivallan siirtämistä, ja yksi jäsenvaltio toteaa, että monilla teknisillä päätöksillä voi olla selkeitä poliittisia tai sosiaalisia vaikutuksia.

Vastauksissa tuetaan yleisesti alueellistamisen jonkinasteista laajentamista. Vastauksissa käytetään kirjavaa terminologiaa, sillä toiset puhuvat alueellistamisesta merialueetasolla, toiset viittaavat jäsenvaltioiden alueisiin. Jotkut pitävät kiinni toissijaisuusperiaatteesta, jossa jäsenvaltiot luovat alueellisia hallintotoimikuntia ja soveltavat laajaa itsesääntelyä. Osa ehdottaa yksinkertaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevissa asiakysymyksissä, ja jotkut pyynnin, kalakantojen tai kalastuslaivaston hallintoon liittyvää päätöksentekoa koskevan toimivallan siirtämistä.

Useat vastaajat tuovat esiin tarpeen perustaa erillinen alueellinen elin, jolla on vaihteleva määrä toimivaltaa ja vastuuta. Suurin osa, Euroopan parlamentti mukaan luettuna, harkitsee vaihtoehtoa pääasiassa neuvoo-antavasta elimestä, joka valmistelisi EU:n toimielinten hyväksyttäväksi toimintalinja- ja lainsäädäntöehdotuksia ja keskustelisi niistä. Alueellisessa elimessä, jonka toimintaan osallistuisivat sidosryhmät ja muut asianosaiset, käytäisiin siis vuoropuhelua ja keskustelua. Itämeren alue mainitaan joskus mahdollisena esimerkkitapauksena jäsenvaltioiden järjestöstä, joka kehittelee sovellettavia säännöksiä ja tekee niitä koskevat päätökset (esimerkiksi poisheittäminen ja kansallisten kiintiöiden hallinto). Toiset näkevät alueellisen elimen pitkän aikavälin suunnitelmien täytäntöönpanevana tahona, jolla on toimivalta tehdä operatiivista sääntelyä ja täytäntöönpanoa koskevia päätöksiä. Jotkut puoltavat toimivallan (eli teknisten yksityiskohtien ja pyyntiponnistelujen sääntelyn) siirtämistä. Joissakin vastauksissa ehdotetaan toimintojen yhdistämistä.

Kokoonpanon osalta useimmat näkevät alueellisen elimen jäsenvaltion alaisuudessa toimivana tahona, mutta muutamissa vastauksissa painotetaan alalla toimimista ja sidosryhmään osallistumista, kun toisissa vastauksissa sidosryhmille osoitetaan neuvonantajan tehtävä alueellisissa neuvoo-antavissa toimikunnissa. Euroopan komission nähdään toisaalta osallistuvan joihinkin toimintoihin, toisaalta toimivan aktiivisena tarkkailijana/yhteistyökumppanina. Joissakin vastauksissa ehdotetaan alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien muuttamista alueelliseksi neuvoo-antavaksi elimeksi, johon osallistuvat niin jäsenvaltiot kuin sidosryhmätkin.

Alueellisista neuvoa-antavista toimikunnista esitetään joitakin selkeitä mielipiteitä: niiden menestystä pitäisi laajentaa niitä vahvistamalla ja (alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien oman mielipiteen mukaisesti) antamalla niiden lausunnoille enemmän painoarvoa etenkin, kun lausunto on yksimielinen. Euroopan parlamentti vaatii yksiselitteisesti asianmukaista rahoitusta. Jotkut ehdottavat kokoonpanon muuttamista siten, että muut eturyhmät ja sidosryhmät, jotka eivät ole edustettuina, tasapainottaisivat alaa.

2.4. Alan toimijoiden rohkaiseminen ottamaan lisää vastuuta YKP:n täytäntöönpanosta

Useat jäsenvaltiot katsovat, että tuottajajärjestöille ja muille kalastajajärjestöille pitäisi antaa enemmän vastuuta valvonnan ja suojelun täytäntöönpanossa antamalla näiden organisaatioiden käyttöön parhaat tekniset ratkaisut. Itsehallintoa pitäisi kuitenkin kehittää vasta, kun riskit ja edut on arvioitu ja kun huomioon on otettu kansalliset erityispiirteet (eli lainsäädäntö). Alan toimijat ilmaisevat varovaisen tukensa itsehallinnolle, mutta se ei saa merkitä sitä, että vastuu kalastuksen hoidon virheistä säilytetään kalastajille. Alan toimijat ovat valmiita siirtymään itsehallintoon, jos kalastajat saavat siten mahdollisuuden päättää itse parhaista teknisistä ratkaisuista sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja voivat siten irrottautua mikrotason hallinnoinnista ja monisyyksistä säännöistä. Tiettyjä ehtoja ja kriteereitä, samoin kuin EU:n tasolla sovittuja standardeja ja periaatteita on noudatettava. Useimmat ympäristöalan kansalaisjärjestöt vastustavat ajatusta itsehallinnosta, sillä vastuun lisääminen edellyttäisi tiukkaa valvontaa ja täytäntöönpanoa. Kansalaisjärjestöt suhtautuvat myönteisemmin osallistavaan hallintoon tai yhteishallintoon.

Ympäristöalan kansalaisjärjestöt, jotkin jäsenvaltiot, alan toimijat ja Euroopan parlamentti tukevat yleisesti tulohajautusta, jolla on selkeät ja mitattavissa olevat tavoitteet. Euroopan unionin pitäisi kehittää mekanismeja, joilla varmistetaan, että alan toimijat kantavat vastuunsa ja noudattavat säännöksiä dokumentoinnin avulla. Vastaavasti olisi luotava kannustimia, joilla palkitaan myönteisiä aloitteita ja toimintaedellytysten kehittämistä. Alan toimijoiden vastuun lisääminen on mahdollista vain, mikäli kalastusala yhdentyy riittävästi niin vertikaalisesti kuin horisontaalisestikin. Kaikkien sidosryhmien mielestä EU:n on edistettävä kalastajien organisoitumista (useimmat ovat yhtä mieltä tuottajajärjestön keskeisestä roolista) erityisesti osa-aloilla, joilla kalastusala on hajanainen. Joissakin vastauksissa vaaditaan tässä kohtaa eriytettyä lähestymistapaa, sillä kaikenlainen kalastus ei etene prosessissa samaa vauhtia.

Paitsi useimmat sidosryhmät, myös Euroopan parlamentti ja jotkin jäsenvaltiot katsovat, että alan toimijoiden vastuun lisääminen kulkee tasatahtia päätöksentekoon osallistumisen kanssa. Kiinnostava seikka on, että puhuessaan lisääntyneestä vastuusta ja kestävästä hallinnosta kalastajat, jäsenvaltiot ja ympäristöalan sidosryhmät viittaavat samoihin parhaisiin toimintatapoihin. Kaikki viittaavat parhaiden toimintatapojen (ja epäonnistumisten) jakamisen merkitykseen alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan ja muiden alueellisten hallintoelinten välityksellä.

Jotkin jäsenvaltiot ja ympäristöalan sidosryhmät katsovat, että kalavarojen käyttäjien pitäisi vastata (joistakin) kalastuksen hoidon kuluista, mutta parhaasta toteutustavasta on eri näkemyksiä (maksu kalastusalueelle pääsystä vs. saaliiden/tulojen verotus).

Monien alan toimijoiden vastauksissa todetaan, että alan toimijat maksavat jo merkittävän osan kalastuksenhoidosta.

2.5. Sääntöjen noudattamisen kulttuurin kehittäminen

Sääntöjen noudattamatta jättämisen ja epätasapuolisten toimintaedellytysten syyksi mainitaan usein laivaston liikakapasiteetti, sääntöjen monimutkaisuus, tiedonkeruuongelmat sekä riittämättömät ja vaihtelevat seuraamukset.

Useimmat jäsenvaltiot ja kansalaisjärjestöt suhtautuvat myönteisesti uuteen valvonta-asetukseen (neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009), mutta alan toimijat tuovat esiin myös toiveensa sääntöjen tehokkaammasta täytäntöönpanosta. Useiden jäsenvaltioiden ja alan toimijoiden vastauksissa toivotaan, että sääntöjen noudattamista tehostetaan selkeiden YKP:n sääntöjen ja monivuotisen lähestymistavan avulla, minkä lisäksi kansalaisjärjestöt viittaavat valvontatekniikoiden (alusten seurantajärjestelmälaitteet, sisäinen televisiojärjestelmä) laajentamiseen. Mielenpito Euroopan komission toimivallan lisäämisestä ja yhteisön kalastusvalvontaviraston roolista jakautuvat, vaikka yleisesti arviot ovat myönteisiä, esimerkiksi Euroopan parlamentilla. Useissa alan toimijoiden vastauksissa itsehallinnon lisääminen koetaan hyödylliseksi.

Kansalaisjärjestöt ja jäsenvaltiot tukevat rahoitusavun ja YKP:n sääntöjen noudattamisen sekä valvontavelvollisuuden välisen yhteyden vahvistamista, kun taas alan toimijat vastustavat tätä yleisesti etenkin yksittäisten toimijoiden kohdalla. Kansalaisjärjestöjen mielestä sääntöjen noudattamista voidaan lisätä kannustimien avulla.

3. EU:N KALASTUKSENHOIDON PARANTAMINEN ENTISESTÄÄN

3.1. Eriytetty kalastusjärjestelmä pienimuotoisen rannikkokalastuksen suojelemiseksi?

Alalla vallitsee yleinen yhteisymmärrys pienimuotoisen rannikkokalastuksen merkityksestä Euroopan kalataloudelle. Osa jäsenvaltioista tukee eriytetyn järjestelmän ajatusta, kun taas toisten mielestä erityistä lähestymistapaa ei tarvita. Monet mainitsevat tarpeen jättää jäsenvaltioille mahdollisuus päättää erityistoimenpiteiden täytäntöönpanosta, jolla yleisesti viitataan 12 meripeninkulman järjestelyyn. Euroopan parlamentti kannattaa eriyttämistä ja vaatii, että pienimuotoista rannikkokalastusta varten laaditaan erityisohjelmia.

Suurin osa sidosryhmistä (niin alan toimijat kuin kansalaisjärjestötkin sekä alueelliset ja paikallisviranomaiset) suhtautuu myönteisesti pienimuotoiseen rannikkokalastukseen muun muassa sen vuoksi, että se on linkki paikallisyhteisöihin ja että siinä käytetään passiivisia ja valikoituja pyydyksiä ja vähemmän polttoainetta. Joissakin vastauksissa viitataan mahdollisiin ongelmiin, joita syntyy, jos eri laivastot pyytävät samoja kalakantoja samoilla kalavesillä. Useissa vastauksissa korostetaan kuitenkin sitä, että pienimuotoinen rannikkokalastus vaikuttaa (joskus merkittävästikin) kalakantoihin, joten sitä ei saa vapauttaa valvonta- ja suojeletoimenpiteistä.

Useissa vastauksissa (Euroopan parlamentin vastaus mukaan luettuna) todetaan, että useissa eri tilanteissa EU:n alueella pitäisi soveltaa joustavaa lähestymistapaa, jolloin lähestymistapa pitäisi valita alueen ja/tai kalastuksen erityispiirteiden mukaan. Useimmat kannattajat vaativat valintaperusteyhdistelmää, jossa otetaan huomioon aluksen pituus, kalatalouden toimintasäde, pyyntimatkan pituus, saalismäärä ja kalastusvälineet. Useissa kansalaisjärjestöjen ja alan toimijoiden vastauksissa halutaan huomioida sosiaaliset perusteet ja yhteys paikalliseen/alueelliseen yhteisöön. Jotkut ehdottavat kalatalousperustaista korvamerkitsemistä ja muutama erityisjärjestelyn soveltamista virkistyskalastuksen kohdalla.

Päätöksenteko liitetään usein alueelliseen lähestymistapaan, jossa yleiset kriteerit asetetaan EU:n tasolla ja hallinnointi tapahtuu joko kansallisella tasolla (jäsenvaltioiden kannattama vaihtoehto) tai alueellisella/paikallisella tasolla. Osa alan toimijoista vaatii, että hallinnointi tapahtuu kalatalouden tai kalastajien tasolla (yhteis- tai itsehallinto).

Alalla vallitsee yhteisymmärrys siitä, ettei kalastusoikeusperustaisen hallinnoinnin ja yksilöllisten siirrettävien oikeuksien käyttöönotto saa vaarantaa pienimuotoisen rannikkokalastuksen olemassaolon jatkumista. Tämän vuoksi yksilöllisten siirrettävien oikeuksien tai suojatoimenpiteiden katsotaan olevan tarpeellisia (kalastusoikeuksien liiallisen keskittymisen ja kauppaamisen välttämiseksi). Useissa vastauksissa ehdotetaan, että erityistä taloudellista tukea myönnettäisiin muun muassa turvallisuuden parantamiseen (uudistamistuki), kalastushoitokoulutukseen ja kalastustuotteiden sertifiointiin, ja jotkut ehdottavat myös kalastuslaivaston uusien alusten rakentamisen tukemista julkisin varoin. Toisten mielestä kiintiöiden tai kalastusvesien yksinomaisen käyttöoikeuden pitäisi olla osa järjestelmää.

3.2. Kalastuselinkeinon hyödyntäminen mahdollisimman tehokkaasti

Useissa vastauksissa kannatetaan tavoitetta saavuttaa kestävää enimmäistuotantoa vastaava kalastuksen määrä vuoteen 2015 mennessä. Vastauksissa on jonkin verran hajontaa sen osalta, onko suurimman kestävän enimmäistuoton antava kalastuskuolevuuden taso (FMSY) asetettava lopulliseksi vai keskipitkän aikavälin tavoitteeksi, jolloin taloudellisia näkökohtia on tarkasteltava eri tavoin (joissakin vastauksissa esitetään FMSY:n korvaamista suurimman taloudellisen tuoton antavalla kalastuskuolevuuden tasolla [FMEY]) eli joko määrittämällä sekakalastuksen erityispiirteiden kanssa yhdensuuntaisia uusia tavoitteita tai ottamalla käyttöön ekosysteemiperustainen lähestymistapa, joka on yhdenmukainen meristrategiadirektiivin tavoitteiden kanssa. Tämänkaltaisille uusille tavoitteille pitäisi asettaa selkeät aikataulut ja määräajat. Joissakin vastauksissa todetaan kuitenkin, ettei kestävään enimmäistuottoon pohjautuvalla strategialla ole merkitystä kalakantojen ja kalastuksen kannalta, jos tietoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole luotettavia.

Useimmissa vastauksissa kalastuskuolevuuslukuja (kalastustoiminnan vuoksi kuolleiden kalojen osuus) rajoittavista hallinnointivälineistä asianmukaisiksi mielletään pyynti- ja pyyntiponnistelurajoitukset, joiden tehokkuus määrittyy sen kalastusmuodon mukaisesti, joihin niitä sovelletaan. Useat vastaajat toteavat hyödylliseksi sen, että yhden pelagisen lajin pyyntiä hallinnoidaan pyyntirajoituksin

ja monien lajien pyyntiä ja eri pyyntitapoja yhdistävää kalastusta pyyntiponnistusrajoituksin. Lisäksi muutamassa vastauksessa vaaditaan pyyntiponnistusjärjestelmien siirtämistä suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) hallintojärjestelmien alaisuuteen. Vielä harvempi vaatii, ettei pyyntiponnisteluvälineitä tai pyyntirajoitusperusteisia välineitä käytettäisi lainkaan. Monet kommentoivat kumpaakin välinettä koskevia heikkouksia: purettuihin saaliisiin perustuvaa pyyntirajoitusten hoitoa ja pyyntiponnistusrajoituksia on vaikea soveltaa passiivisiin pyydyksiin. Muutama vastaaja vaatii myös täydentävän laivastokapasiteetin (tai kalastusoikeuksien) ja pyyntiponnistuksen hallinnointia. Toiset vaativat vain paperilla olemassa olevien kalojen ja ponnistusten (kalastusmahdollisuudet, joita ei käytetä rakenteellisesti) poistamista. Jotkut kannattavat myös mahdollisuutta hallita pyyntiponnistuksen ajallisia ja alueellisia tekijöitä maantieteellisten sulkujen, suojeltujen merialueiden ja rannikkoalueiden yhdenmetyksen käytön ja hoidon (Integrated coastal zone management, ICZM) avulla.

Vastaajat tukevat voimakkaasti monivuotisen kalastushoitosuunnitelman sisältävän lähestymistavan täytäntöönpanoa, ja joissakin vastauksissa vaaditaan jopa ekosysteemiperustaisia monivuotisia suunnitelmia. Joissakin tapauksissa vahvistetaan, että näiden monivuotisten hoitosuunnitelmien pyynninvalvontasäännöissä pitäisi ottaa huomioon tärkeimpiä kalakantoja, kantaryhmiä tai kalastusta koskevat tieteellisten lausuntojen antamismenettelyissä saadut tulokset. Muutamassa vastauksessa painotetaan poliittisen painostuksen vähentämistä kalastusmahdollisuuksia määritettäessä. Lisäksi joissakin kommentaissa korostetaan, että monivuotisissa hoitosuunnitelmissa pitäisi puuttua muihinkin ongelmiin, kuten poisheittämiseen, saaliiden rakenteeseen ja koostumukseen, sekä taloudellisiin ja sosiaalisiin asiakysymyksiin. Joissakin vastauksissa ilmaistaan, että kapasiteetin hallintapolitiikan pitäisi soveltua näiden monivuotisten hoitosuunnitelmien kehittämiseen. Toivomuksena on, että suunnitelmien hyväksymis- ja täytäntöönpanoprosessi olisi joustavampi ja että neuvoa-antavien toimikuntien vastuuta lisättäisiin.

Teknisiä toimenpiteitä ja yksilöllisiä siirrettäviä oikeuksia koskeissa vastauksissa ei ole havaittavissa kovin selkeää linjaa; useissa vastauksissa korostetaan, ettei mitään yksittäistä ratkaisua voida harkita, ja toisissa todetaan, että on parempi luottaa parannuksiin kalakantojen säilyttämistä koskevista teknisistä toimenpiteistä kuin yksilöllisten siirrettävien oikeuksien kehittämiseen. Useissa kommentaissa korostetaan kuitenkin tarvetta puuttua poisheittämistä (poisheittämisen kieltäminen on kuitenkin edelleen kiistanalainen aihe) ja sivusaaliita koskeviin ongelmiin.

Useissa vastauksissa esitetään muitakin, enemmän tai vähemmän suojelunäkökohtiin liittyviä ideoita, kuten tarve rajoittaa 12 meripeninkulman järjestelyn mukainen vyöhyke pienimuotoista kalastusta harjoittaville laivastoille tai suhteellisen vakauden periaatteen mahdollinen päivittäminen.

3.3. Suhteellinen vakaus ja mahdollisuus rannikkokalastukseen

Suurimmassa osassa vastauksista (useimpien jäsenvaltioiden vastaukset mukaan luettuina) tuetaan suhteellisen vakauden periaatteen säilyttämistä, sillä vastaajat katsovat periaatteen olevan YKP:n turvallisuutta ja vakautta luova kulmakivi. Jotkin vastaajat ovat valmiita harkitsemaan uudelleen periaatetta, joka suosii

markkinaperusteisempia kalastusoikeusmalleja tai siirtymistä pyyntiponnistukseen sekakalastuksessa ja/tai käyttöoikeuden/kiintiöiden radikaalia muuttamista ympäristö- tai tasavertaisuuskriteerien mukaisesti (pääasiassa jotkin ympäristöalan kansalaisjärjestöt). Euroopan parlamentti kehottaa tarkastelemaan tarvetta siirtyä soveltamaan uutta periaatetta, mutta vaatii rannikkoyhteisöjen suhteellisen vakauden etujen säilyttämistä.

Vastauksissa tuetaan laajasti jakoperusteiden tarkistamista ja päivittämistä, jotta ne vastaisivat nykytilannetta, etenkin vuotuiset kiintiöiden vaihdot huomioon ottaen. Toiset vaativat jakoperusteiden mukauttamista todelliseen kalastuskapasiteettiin.

Kiintiöiden siirto- ja vaihtojärjestelmä on laajalti hyväksytty, ja jotkut esittävät kiintiösiirtojen kehittämistä edelleen (vaihdot alan toimijoiden kesken ja vaihtomahdollisuudet kolmansien maiden kanssa).

Suuri enemmistö tukee 12 meripeninkulman järjestelyn jatkamista, ja Euroopan parlamentti vaatii muuttamaan järjestelyn pysyväksi. Moni haluaisi liittää järjestelyn pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen suojeluun. Joissakin vastauksissa vaaditaan järjestelmää, jossa kalakantojen käyttöoikeus rajataan aluksiin, jotka täyttävät tietyt kestävyysedellytykset, tai jossa käyttöoikeus rajoitetaan tietynlaista kalastusta varten tai jossa kalastus yhdistetään suojeltuihin merialueisiin. Muutamissa vastauksissa ehdotetaan, että jäsenvaltion määräämiä 12 meripeninkulman vyöhykettä koskevia sääntöjä sovelletaan kaikkiin kyseisillä vesillä liikkuviin aluksiin. Vastauksissa kannatetaan mahdollisuutta palata satunnaisesti aluevesille tai jäsenvaltioiden välisten vastavuoroisten kalastusoikeuksien peruuttamista.

3.4. Kauppa ja markkinat – pyydyksestä kuluttajalle

Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisen markkinajärjestelyn (neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000) katsotaan yleisesti olevan YKP:n peruspilari. Painopiste pitäisi siirtää koko markkinoihin ottaen huomioon vesiviljelyalan erikoistarpeet.

Jäsenvaltiot, Euroopan parlamentti ja alan toimijat korostavat vastauksissaan, että merkittävässä asemassa olevia tuottajajärjestöjä on vahvistettava ja niiden vastuuta tuotannosta ja resurssienhoidosta on lisättävä ja että markkinoiden suunnittelua ja palautteenantoa on kehitettävä ja innovaatioita ja tarjonnan keskittämistä lisättävä, mikä käsittää myös (valtioidenvälisten) toimialakohtaisten organisaatioiden aseman vahvistamisen. Jotkin jäsenvaltiot suosittelivat, että tuottajajärjestöjen laajempaa vastuuta ja markkinoinnin suunnittelua tuettaisiin rahoitusta lisäämällä.

Tarve tarkistaa ja yksinkertaistaa hintoja ja interventiomekanismeja tunnustetaan laajalti, ja useimmat vastaajat katsovat, että (yhteisen markkinajärjestelyn interventiomekanismin mukainen kalojen) poistaminen olisi lopetettava mutta kalastustuotteiden siirtotuki säilytettävä. Jotkut kannattavat tuotanto- ja markkinointitoiminnan suoraa tukemista. Alan toimijat arvostavat ohjehintajärjestelmää, mutta siinä pitäisi ottaa paremmin huomioon (alueiden) nykytilanne, sillä vesiviljelyä varten pitäisi kehittää oma hintajärjestelmä.

Useimmat vastaajat uskovat, että pakkausmerkinnät ja sertifiointi ovat lupaavia strategioita ja että sääntelyjärjestelmä voisi lisätä avoimuutta ja kuluttajaluottamusta. Tukeen, jolla edistetään kuluttamista, suhtaudutaan ristiriitaisemmin.

Kauppapolitiikan osalta erityisesti maahantuojat ja jalostajat pitävät kiinni vapautetusta tuonnista voidakseen taata raaka-aineiden tarjonnan. Useat jäsenvaltiot haluavat säilyttää tullijärjestelmän, kun jälleenmyyjät ja maahantuojat ovat tullisuspensioiden kannalla. Euroopan parlamentti ja monet muut vastaajat kommentoivat muita kuin tariffikysymyksiä ja vaativat, että EU:ssa valmistetuille ja tuontituotteille taataan tasapuoliset toimintaedellytykset suojautumis- ja polkumyyntitoimien sekä maahantuonnin valvonnan avulla.

3.5. Yhteisen kalastuspolitiikan ottaminen osaksi laajempaa meripolitiikkaa

Yhdennettyä meripolitiikkaa (KOM(2007) 575) pidetään yleisesti tärkeänä, sillä sen pitäisi olla olennainen osa yhteistä kalastuspolitiikka ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa tarvitaan. Nykytilannetta kritisoidaan laajalti, sillä epäjohdonmukaiset toimintalinjat eivät tarjoa tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Euroopan parlamentti vaatii yhdennetylle meripolitiikalle riittäviä taloudellisia resursseja.

Monien sidosryhmien (etenkin alan toimijoiden) mielestä yhdennetyn meripolitiikan kehittäminen tarjoaa mahdollisuuden lisätä sananvaltaa suhteessa muiden taloudellisten toimijoiden toimintaan tai vaikutusvaltaa kalatalouteen liittyvässä poliittisessa päätöksenteossa. Vastaavasti muut vastaajat ja ympäristöalan kansalaisjärjestöt haluavat enemmän sananvaltaa kalastusta koskevassa päätöksenteossa. Laajaa kannatusta saa yhdennetyn meripolitiikan täytäntöönpano alueellisella tasolla, sekä kalastus merialueella yhdistettynä alueelliseen foorumiin, jossa keskustellaan kaikista näkökohdista. Hyvänä esimerkkinä mainitaan Itämeri-strategia.

Suuri enemmistö kannattaa meristrategiadirektiivin ja muun ympäristöpolitiikan kanssa mukautettua yhteistä kalastuspolitiikkaa sekä ekosysteemiperustaista lähestymistapaa. Yhdentämisen täytäntöönpanotavasta esitetään eriäviä näkemyksiä. Alan toimijat toteavat, että kalastustoiminta pitäisi luokitella (historiallisin perustein) ensisijaiseksi toimintamuodoksi. Ympäristöalan kansalaisjärjestöt yhdentäisivät kalastuksen mieluummin ympäristöstandardien mukaisesti.

Alan toimijat vaativat etuoikeuksia merialueita koskevassa suunnittelussa ja sitä, että heitä kuullaan paremmin, kun taas monet jäsenvaltiot ja kansalaisjärjestöt uskovat, että yhdennetyssä meripolitiikassa pitää pyrkiä luomaan mekanismeja, jotka mahdollistavat kaikkien alojen kuulemisen.

Alan toimijat katsovat, että uudistettu YKP voi tukea sopeutumista ilmastonmuutokseen ja varmistaa, että kalastus ei heikennä meriekosysteemien sietokykyä. Monet kansalaisjärjestöt uskovat, että kalastuspaineen vähentäminen, suojellut merialueet ja vähemmän polttoaineita käyttävät kalastusmenetelmät ovat parhaita välineitä ekosysteemien sietokyvyn sopeuttamisessa ilmastonmuutokseen. Jäsenvaltiot tuovat esiin tarpeen tehostaa ilmastonmuutostutkimusta ja ekosysteemiperustaisen lähestymistavan soveltamista.

Vaikutusten arviointia ja parempia tietoja ekosysteemin toiminnasta pidetään laajasti tärkeänä. Alan toimijat painottavat, että niillä on erittäin hyvät tiedot meriympäristöstä ja että ne voivat näin ollen osoittautua erittäin hyödyllisiksi tällä osa-alueella (eli haavoittuvien alueiden tunnistamisessa).

3.6. Tietopohja politiikalle

Vallitsee yksimielisyys siitä, että YKP:n on perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietämykseen. Jotkin (etenkin ympäristöalan kansalaisjärjestöt ja vähittäismyyjät) vaativat, että toiminnan on aina pohjaututtava tieteellisiin lausuntoihin. Euroopan parlamentti painottaa, että tieteellisen tiedon puute ei saa estää ennalta ehkäisevien toimenpiteiden hyväksymistä.

Useimmat vastaajat korostavat, että tutkimustyön ja tieteellisten lausuntojen kohdalla on sovellettava kattavia ja osallistavia lähestymistapoja ja että kaikkien sidosryhmien tutkijoiden osallistuminen ja sujuva tiedonkulku on varmistettava (jotkut korostavat vain alan toimijoiden osallistumista). Monet vaativat ekosysteemejä koskevaa monialaista tutkimustoimintaa ja lausuntoja, jotka yhdistetään meristrategiadirektiiviin. Joissakin vastauksissa tuodaan esiin tarve mukauttaa neuvoa-antava tieteellinen prosessi alueelliseen hallintokehykseen.

Useimmat vastaajat kaikissa toimintaryhmissä ovat huolissaan tietojen saatavuudesta ja laadusta (eli sosiaaliset ja taloudelliset tiedot, poisheittämisestä koskevat tiedot ja niin edelleen). Eri ryhmien mukaan tietojen ja tieteellisen tiedon puute liittyy liian rajoittaviin säännöksiin (kalastusala), ekosysteemiperustaisen lähestymistavan täytäntöönpanoon (jotkin jäsenvaltiot, Euroopan parlamentti, kansalaisjärjestöt) tai kuluttajien luottamukseen (kauppiat ja vähittäismyyjät).

Täsmällisissä ehdotuksissa vaaditaan lisää investointeja tutkimustyöhön, tiedonkeruuseen ja neuvonantoon, ja jotkin vastaajat (Euroopan parlamentti ja jotkin jäsenvaltiot) vaativat, että tietotekniikkaa ja automatisoituja kortistointimahdollisuuksia hyödynnetään paremmin. Joidenkin mielestä kalastajat pitäisi palkita hyvästä tiedonkeruusta kannustimin. Joissakin vastauksissa ehdotetaan, että tietojen riippumattomuus, avoimuus ja parempi koordinointi ja tietolähteiden käyttö varmistetaan perustamalla uusi EU:n rakenne (esimerkiksi virasto tai osaamiskeskus).

3.7. Rakennepolitiikka ja julkinen rahoitustuki

Monissa vastauksissa tuodaan esiin tarve jatkaa kalastusalan rahoittamista julkisin varoin. Euroopan parlamentti vaatii kalastuspolitiikan taloudellisten resurssien lisäämistä. Joukko jäsenvaltioita kannattaa menettelyjen muuttamista. Muutama jäsenvaltio ja useimmat kansalaisjärjestöt vaativat tukien poistamista kerralla tai vaiheittain, sillä tuet ylläpitävät kannattamattomia rakenteita ja teollisuuden riippuvuutta julkisesta tuesta.

Yhtä mieltä ollaan siitä, että jatkossa tuki on osoitettava uudistusprosessin siirtymävaiheeseen ja kalastusalan mukautumisen helpottamiseen, millä pyritään pitkän aikavälin taloudelliseen ja sosiaaliseen kestävyYTEEN tai lieventämään laajan poliittisen kehityksen seurauksia (kestävään enimmäistuottoon siirtyminen; Euroopan parlamentti ehdottaa taloudellisia korvauksia kalastajille, joihin

monivuotisilla suunnitelmissa on epäsuotuisia vaikutuksia). EU:n tuki on määritettävä ja kohdennettava tarkemmin keskittyen tutkimustyöhön ja innovaatioihin, tehostaen merien suojelua sekä tukien kalastajaorganisaatioita ja paikallista kehitystä (toimintalinja 4, kalastusalueiden kestävä kehitys). Merkittävää tukea (joiltakin jäsenvaltioilta ja alan toimijoilta) saa kriisi- ja hätätilanteissa sovellettavien (tosin ei koskaan ristiriidassa pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa) alan tukimekanismien kehittäminen. Niin ikään vesiviljelyala mainitaan usein mahdollisena julkisen tuen saajana.

Laivastojen rakenneuudistuksen katsotaan yleisesti olevan yksi suurimmista haasteista. Vastaajilla on halua säilyttää alusten käytöstäpoistamistoimet, joita on tarkoitus kuitenkin tiukentaa kertaluontoista romutusjärjestelmää soveltaen. Jotkut esittävät vaihtoehtoista lähestymistapaa ja vaativat markkinalähestymistapojen, kuten yksilöllisten siirrettävien oikeuksien, käyttöä laajemmin. Useat vastaajat kannattavat laivaston nykyaikaistamista (valikoivuus, innovatiiviset tekniikat ja niin edelleen) julkisin varoin ja jotkin (mukaan luettuina Euroopan parlamentti ja jotkin jäsenvaltiot) vaativat julkista tukea laivastojen uudistamiseen. Jotkin alueet ja sidosryhmät korostavat rakenneuudistuksen sosiaalista ulottuvuutta. Sitä vastoin väliaikaista toiminnan lakkauttamista ei kannateta, jos käytössä on vaihtoehtoinen väline (hätämekanismi).

EU:n rahoituksen ja YKP:n tavoitteiden saavuttamisen välisen ehdollisuuden lisääminen saa laajaa kannatusta. Jotkin vastaajat (jotkin alan organisaatiot mukaan luettuina) katsovat, että sääntöjen/tavoitteiden mukaan toimimisen pitäisi olla tuen saamisen edellytys. Alakohtainen lähestymistapa, joka ei perustu lähentymiskriteereihin, saa laajaa kannatusta, mutta joukko jäsenvaltioita ja Euroopan parlamentti vastustavat sitä. Muutamissa vastauksissa vaaditaan kansallisen tuen (verovapautukset ja valtiontukijärjestelmät eli vähämerkityksiset tuet mukaan luettuina) poistamista asteittain. Alan toimijoiden ja jäsenvaltioiden laaja enemmistö katsoo, että yhteisiä palveluja (kuten valvontaa ja tiedonkeruuta) pitäisi tukea tulevasta EU:n rahoituksesta.

3.8. Ulkoinen ulottuvuus

Useimmissa vastauksissa vahvistetaan ulkoisen ulottuvuuden merkitys ja korostetaan, että politiikan yhdenmukaisuuden varmistamiseksi YKP:n tavoitteita pitäisi soveltaa niin sisäisesti kuin ulkoisestikin. Muun muassa Euroopan parlamentti pitää yhteisön etujen puolustamista ohjaavana tavoitteena. Sidoryhmien laaja enemmistö on yhtä mieltä siitä, että EU:n pitäisi osallistua näkyvämmiin alueellisten kalastusjärjestöjen toimintaan, sillä niillä on erittäin merkittävä rooli kalastuksen maailmanlaajuisessa hallinnassa. Tähän tulisi sisältyä myös tieteellisten tietojen ja lausuntojen kehittäminen, kaikkien sidoryhmien osallistumisen lisääminen ja avoimemmat päätöksentekoprosessit. Suurin osa sidoryhmistä vaatii, että käytäntöä, jonka mukaan aluksilla on vapaa pääsy kansainvälisille vesille, jatketaan alueellisten kalastusjärjestöjen alaisuudessa. Jotkut vaativat kuitenkin, että tuensaajien (alan toimijat ja valtiot) olisi osallistuttava hallinnosta, tutkimustyöstä ja valvonnasta aiheutuviin kustannuksiin tai maksettava oikeudestaan kalastaa avomerialueilla, ja Euroopan parlamentti vaatii, että kalastusoikeus sallitaan vain alueilla, joilla pyydettävä kanta on ylijäämäinen.

Useimmissa vastauksissa kiinnitetään huomiota kalastuskumppanuussopimukseen. Suurin osa teollisuuden sidosryhmistä säilyttäisi kalastuskumppanuussopimusten nykyisen rakenteen varmistaakseen oikeussuojan ja vastuullisen kalastuksen ja tarjotakseen alustan sääntöjen noudattamista, avoimuutta ja kolmansien maiden tukemista varten. Kaksi jäsenvaltiota haluaisi lujittaa kalastuskumppanuussopimuksia alueellisesti, mikä edistäisi tutkimustyötä, valvontaa ja seurantaa sekä alueellista yhteistyötä yleisesti. Useat sidosryhmät ja etenkin kansalaisjärjestöt ehdottavat kalastuskumppanuussopimusten korvaamista kalastuksen hallinnointikehyksellä tai kestäväillä hankintasopimuksilla.

Monien mielestä on tärkeää mukauttaa YKP:n periaatteet ja kalastuskumppanuussopimukseen liittyvä työ, jolloin varmistetaan johdonmukaisuus ja synergia talouskumppanuussopimusten, kauppasopimusten, kehitysavun ja paikallisen kehityksen tukemisen kanssa. Alan toimijat näkevät yhteisyritykset kolmansiin maihin tehtävien investointien apukeinona. Ammattiliitot ja jotkin ympäristöalan sidosryhmät vaativat paikallisyhteisöjen ja paikallisten työntekijöiden oikeuksien kunnioittamista. Jotkin sidosryhmät korostavat myös pohjoisten valtioiden kanssa tehtyjen sopimusten merkitystä.

Useat alan sidosryhmät säilyttäisivät mieluummin kalastuskumppanuussopimusten nykyisen rahoitustavan, ja vastaavasti useat toteavat, että kalastuskumppanuussopimukset pitäisi rahoittaa yksityisin varoin tai julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista. Kansalaisjärjestöt vaativat, että alan toimijoiden pitäisi suorittaa maksu kalastusoikeudesta kolmansien maiden vesillä osoituksena ympäristön kestävyuden kriteerien noudattamisesta.

Jotkin kansalaisjärjestöt tukevat EU:n investointeja taitotiedon siirtoon ja kehityksen tukemiseen mutta vastustavat kalastuskapasiteetin siirtämistä. Jotkin sidosryhmät tukevat kalastuskumppanuussopimusten alaisuudessa tapahtuvaa vesiviljelyä mutta useat kansalaisjärjestöt vastustavat sitä.

3.9. Vesiviljely

Vesiviljelyä pidetään yleisesti tärkeänä, ja vastauksissa vaaditaan vesiviljelyn kehitystä tukevan rahoitusvälineen säilyttämistä ja vesiviljelyn tarpeiden sisällyttämistä markkinapolitiikan tarkistukseen. Useimmissa vastauksissa viitataan sosioekonomiseen merkitykseen, markkinaulottuvuuteen, yhteyksiin pyyntialalle, tuontituotteiden ongelmiin ja kalastusvesille pääsyyn. Jotkin alan sidosryhmät painottavat, että vesiviljely pitäisi jättää jäsenvaltioiden vastuulle ja vesiviljely YKP:n ulkopuolelle. Jotkin jäsenvaltiot tukevat tätä näkemystä, mutta kannattavat myös EU:n taloudellista tukea.

Jotkin jäsenvaltiot ja sidosryhmät korostavat tarvetta tehdä ympäristön kestävydestä ja ekosysteemiperustaisen lähestymistavan mukaisesta kehityksestä vaihtoehto elintarviketoimitukselle. Toiset jäsenvaltiot näkevät vesiviljelyn YKP:n keskeisenä ja strategisena pilarina, sillä se edistää johdonmukaisesti EU:n politiikan mukaista kasvua. Vaikka jotkin kansalaisjärjestöt tukevat kestävästä vesiviljelyä, suurin osa ympäristöalan kansalaisjärjestöistä ja kuluttajaryhmien edustajista ilmaisee huolensa vesiviljelymenetelmien epäsuotuisista vaikutuksista ympäristöön.

Euroopan parlamentti, jotkin jäsenvaltiot ja muutkin näkevät vesiviljelyn YKP:n keskeisenä osana; muutama ympäristöalan kansalaisjärjestö näkee vesiviljelyn liittämisen YKP:hen keinona edistää ympäristön kannalta kestävää (ja sosiaalisesti vastuullista) kalatuotantoa. Edellä mainittujen ja lisäksi joidenkin eläintensuojeluyhdistysten mielestä vesiviljelyn liittämisen YKP:hen on keino vähentää ympäristövaikutuksia (rajoittamalla lihaa syöviä kalalajeja ja rehuaineiden lähteitä jne.). Toinen tärkeä ympäristöalan kansalaisjärjestöjen ryhmä katsoo kuitenkin, ettei vesiviljelystä pidä tehdä uudistetun YKP:n erottamatonta osaa, vaan alan hallinto pitäisi jättää erillisen EU:n välineen tai itse jäsenvaltioiden vastuulle.

4. MUUT ASIAKYSYMYKSET

Joissakin vastauksissa, etenkin Euroopan parlamentilta saaduissa, kehoitetaan kiinnittämään huomiota sosiaaliseen ulottuvuuteen, ammatin houkuttelevuuteen, naisten roolin tunnustamiseen ja kalastuksen haavoittuviin ryhmiin. Vähäisestä liikkumavarasta huolimatta tukea toivotaan sosiaaliselle vuoropuhelulle, koulutukselle ja ammatillisen pätevyyden vastavuoroiselle tunnustamiselle, työskentelyolosuhteiden huomioimiselle, alusten turvallisuudelle ja miehistön palkkioille. Konkreettisten toimintaehdotusten joukossa on työllisyyden suojelua ja pitkän aikavälin strategian kehittämistä koskevia mekanismeja.

Syrjäisimpien seutujen edustajat ja Euroopan parlamentti korostavat kalastuksen merkitystä, mutta tuovat esiin myös erityisiä ongelmia, jotka vaativat erityisratkaisuja (erillinen kalastuslaivaston hallinta mukaan luettuna). Joissakin vastauksissa ehdotetaan alueellista lähestymistapaa, toisissa korostetaan syrjäisimpiä alueita ympäröivien vesialueiden kalastusoikeuksien rajoittamisesta aiheutuvia ongelmia. Yhdessä vastauksessa ehdotetaan erityistä syrjäisimpiä alueita koskevien politiikkojen vaikutusten erityisarviointia.

Virkistyskalastuksen edustajat haluaisivat tulla kuulluksi YKP:n täysivaltaisena sidosryhmänä, sillä virkistyskalastajien arvo kestävän talouden toimijana ja työllistäjänä on merkittävä. Muut katsovat, että virkistyskalastus ja sen vaikutus kalakantoihin on otettava huomioon YKP:n yhteydessä tiedonkeruun ja tarvittaessa erityisten teknisten toimenpiteiden avulla.

Lopuksi Euroopan parlamentti ilmaisee *satamien* tekevän kalastuksessa merkittävää välitystoimintaa.

5. KANSALAISTEN VASTAUKSET

Vaikka jotkin yksittäiset vastaukset ovat erittäin yksityiskohtaisia ja käsittelevät lähes kaikkia YKP:n osa-alueita, suurin osa vastaajista pidättyy ottamasta kantaa ongelmien ratkaisemiseen. Monet kansalaiset haluavat lopettaa liikakalastuksen (jotkut ehdottavat päätöslauselmaa) ja tuet sekä kieltää haitalliset pyydykset. Useissa vastauksissa vaaditaan poisheittäminen kieltämistä, ja joissakin vastauksissa vaaditaan tieteellisten lausuntojen noudattamista tarkasti suurimpia sallittuja saaliita määritettäessä. Toiset mainitsevat tarpeen pienentää kalastuslaivaston kokoa, lisätä valvontaa, suojella riuottoja ja pienimuotoista kalastusta. Toisessa ääripäässä muutama vastaaja vaatii YKP:n lakkauttamista, palaamista jäsenvaltioiden vastuulla

oleviin 200 meripeninkulman vesialueisiin ja/tai kalastuspolitiikan jälleenkansallistamista. Sähköpostiviestejä vastaanotettiin kahdenlaisena massapostituksena: Toisissa viesteissä vaaditaan, että jopa 40 prosenttia yhteisön vesialueista muutetaan merisuojealueeksi ja että tuhoisa troolikalastus, poisheittäminen ja sivusaaliit kielletään. Toisen massapostituksen viesteissä todetaan, että liian monet kalastajat pyytävät liikaa kalaa, ja esitetään seuraavat politiikkaa koskevat ehdotukset: kalastuslaivaston puolittaminen, tieteellisten lausuntojen kunnioittaminen, suojeltujen merialueiden verkoston luominen, haitallisten kalastuskäytänteiden kieltäminen, poisheittäminen kieltäminen, velvollisuus antaa kuluttajille tuotteesta ja tuotannosta kattavat tiedot. Yksi vastaus on mainittava lopuksi erikseen esitystapansa (sarjakuva) ja asian käsittelytavan vuoksi (otsikko on kuvaava: Herkkä, naiivi ja nenäkäs vastine yhteiselle kalastusrunoudelle [Contribution tendre, naïve et insolente à la Poétique Commune de la Pêche]).

6. SEURAAVAT VAIHEET

Tämä komission yksiköiden valmisteluasiakirja julkaistaan Euroopan komission Internet-sivustossa ja sitä käytetään pohjana neuvostossa 19. ja 20. huhtikuuta 2010 kokoontuvien kalastusministerien keskustelussa. Vuoden 2010 aikana Euroopan komissio tarkastelee ja valmistelee poliittisia vaihtoehtoja uudistusehdotuksiin liitettävää vaikutustenarviointia varten. Tässä vaiheessa on tarkoitus kuulla intensiivisesti sidosryhmiä ja jäsenvaltioita, minkä jälkeen laaditaan uudistusehdotukset. Komission kollegion on tarkoitus hyväksyä uudistusehdotukset vuoden 2011 alussa.

Liite 1 Luettelo 12. tammikuuta 2010 vastaanotetuista vastauksista

Kansalaiset

114 yksittäistä vastausta + 1 329 vastausta, joiden teksti on samankaltainen.

Jäsenvaltioiden hallintoviranomaiset / kansanedustuslaitokset / valtion virastot

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvija uzskata
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Alueet ja paikallishallinto

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Muut toimielimet

- Alueiden komitea
- Euroopan parlamentti (vastauksia ei ole saatu, mutta niitä valmistellaan)
- Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (vastauksia ei ole saatu, mutta niitä valmistellaan)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Neuvoa-antavat elimet

- Neuvoa-antava kalatalous- ja vesiviljelykomitea
- Itämeren alueellinen neuvoa-antava toimikunta
- Pohjanmeren alueellinen neuvoa-antava toimikunta
- Pelagisten lajien alueellinen neuvoa-antava toimikunta
- Luoteisten kalastusalueiden alueellinen neuvoa-antava toimikunta
- Lounaisten kalastusalueiden alueellinen neuvoa-antava toimikunta
- Pitkän matkan laivastojen neuvoa-antava toimikunta

Sidosryhmät – alan toimijat, vapaa-ajan kalastajat, matkailualan toimijat jne.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Helleeninen kalastajaliitto
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Kehys ry
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- Plataforma Tecnológica Española de la Pesca y la Acuicultura
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Tanskan kalastusalan järjestöt
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association

- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- West of Four Fisheries Management Group
- Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
- Estonian Fisheries Organisation
- Welsh Federation of Fishermens' Associations Ltd
- New Under Ten Fishermen's Association
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Kreikan troolarien omistajien liitto
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

Kansalaisjärjestöt

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- Seitsemän ranskalaista kansalaisjärjestöä
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD

- Fisheries Secretariat
- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Tutkimusorganisaatiot ja -laitokset

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Vastaukset kolmansista maista

- Norjan hallitus
- Pohjoismaiden ministerineuvosto
- Pohjoismaiden neuvosto
- Pohjois-Norjan alue
- Länsi-Norjan alue
- AKT-ryhmä
- Uuden-Seelannin hallitus
- Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (Norjan kala- ja äyriäisliitto)
- Norjalainen R&D-hanke
- S. Gudmundsson

Liite 2. YKP:n uudistusta koskevat kuulemistilaisuudet

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAP0 Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Liite 3. Lyhenteet

ACFA	Neuvoa-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitea
CSWD	Komission yksiköiden valmisteluasiakirja
EC	Euroopan komissio
EP	Euroopan parlamentti
EPA	Talouskumppanuussopimus
EU	Euroopan unioni
FMEY	Suurimman taloudellisen tuoton antava kalastuskuolevuuden taso
FMSY taso	Suurimman kestävän enimmäistuotannon antava kalastuskuolevuuden taso
FPA	Kalastuskumppanuussopimukset
IMP	Euroopan unionin yhdenmety meripolitiikka
ITR	Yksilöllinen siirrettävä oikeus
MPA	Suojeltu merialue
MS	Jäsenvaltio
MSFD	Meristrategiadirektiivi
MSY	Kestävä enimmäistuotto
NGO	Kansalaisjärjestö
OR	Syrjäisimmät alueet
PO	Tuottajajärjestö
RAC	Alueellinen neuvoa-antava toimikunta
RFMO	Alueellinen kalastusjärjestö
RS	Suhteellinen vakaus
TAC	Suurin sallittu saalis
YKP	Yhteinen kalastuspolitiikka:
YMJ	Yhteinen markkinajärjestely